

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9816 af 28/10/2010 (Gældende)

Landsskatteretsafgørelse vedr. henstand – nedsættelse af afdragsbeløb

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 10-02301

Landsskatteretsafgørelse vedr. henstand – nedsættelse af afdragsbeløb

Resumé

En klager blev nægtet henstand med betaling af offentlig gæld, da klageren havde betalingsevne. Udgifter til brillelån skulle ikke fradrages ved opgørelsen af betalingsevnen. Landsskatteretten nedsatte det af SKAT fastsatte afdragsbeløb, da det var højere end det afdrag, SKAT kunne have fastsat efter et tabeltræk.

Klagen skyldes, at SKAT Inddrivelsescentret ikke har imødekommet klagerens anmodning om henstand med betaling af offentlig gæld, og at SKAT Inddrivelsescentret har fastsat afdraget på gælden til 3.650 kr. pr. måned.

Landsskatterettens afgørelse

Landsskatteretten ændrer SKAT Inddrivelsescentrets afgørelse.

Sagens oplysninger

Klageren har en studiegæld, der den 28. oktober 2009 blev opgjort til 71.857,52 kr.

SKAT Inddrivelsescentret meddelte ved brev af 28. oktober 2009 klageren, at hun fra den 1. december 2009 skulle betale en ydelse på 3.650 kr. om måneden til betaling af studiegælden. Ydelsen var fastsat ud fra oplysninger om klagerens indkomst for august 2009 på 18.303 kr., der var omregnet til en årsindkomst på 219.636 kr.

Klageren anmodede ved brev af 9. november 2009 om henstand med betaling af studiegælden. Hun var i gang med at betale anden gæld af og prøvede at få et firma op at stå ved siden af sit arbejde for at kunne betale gælden af. Hun forklarede, at det startede i 1996 med skilsmisse efter endt uddannelse og efterfølgende start af sit liv med barn uden at have noget, hvor hun skulle etablere et nyt hjem uden en opsparing. Hun fandt sin nuværende bolig i 1999 og lånte privat til indskud. Herefter blev hun syg med depression i 2001 og kom tilbage på arbejdsmarkedet på fuld tid i 2006. Klageren har derfor skullet betale den private gæld og nu også gæld til to banker. Hendes gæld til Danske Bank var på daværende tidspunkt ca. 54.000 kr. med tillæg af renter, og hendes gæld til Nordea kunne den 7. oktober 2009 opgøres til 121.315,25 kr. Derudover havde hun studiegæld på ca. 74.000 kr. og gæld i sin bil på 93.676,04 kr. pr. 2. november 2009. Klagerens samlede gæld uden bil kunne derfor opgøres til 249.315,25 kr. Hun betalte derfor pr. måned i alt afdrag på 4.725 kr. Hun anmodede derfor om henstand i 1½ til 2 år for at få afviklet så meget som muligt af den gæld, der havde de høje rentesatser. Hun vedlagde endvidere et udfyldt budgetskema, hvoraf fremgår følgende om hendes månedlige indtægter og udgifter:

<u>Indtægter</u>	
Bruttoindkomst	29.247
ATP/AM-bidrag	2.380
Det månedlige fradrag efter skattekort	6.506
Indeholdt skat	10.690
Pensionsindbetalinger fra arbejdsgiver	3.027
Månedlig nettoindkomst i alt	19.300
<u>Udgifter</u>	

Fagforening	560
Husleje	5.284
El (483), vand (235), varme (630)	1.348
Månedlige udgifter i alt	7.192

Ved den påklagede afgørelse af 1. december 2009 afslog SKAT Inddrivelsescentret klagerens anmodning om henstand. SKAT Inddrivelsescentret fastholdt samtidig, at klageren skulle afdrage studiegælden med et månedligt afdrag på 3.650 kr.

Klagerens repræsentant gjorde ved brev af 27. januar 2010 indsigelse mod SKAT Inddrivelsescentrets afslag på anmodningen om henstand. Ved SKATs beregning blev der set bort fra nødvendige og uafværgelige udgifter til transport, afdrag på gældsposter relateret til erhvervelse af aktiver omfattet af trangsbeneficiet, herunder bl.a. en brillekonto. Herudover blev der ved SKATs vurdering af klagerens betalingsevne specifikt taget udgangspunkt i to måneder, hvor klagerens indtægtsforhold grundet enkeltstående særtillæg havde været unormalt høje. Klagerens repræsentant anmodede herudover om en redegørelse for SKAT Inddrivelsescentrets beregning af den månedlige ydelse i henhold til inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1.

Ved brev af 15. april 2010 forklarede SKAT Inddrivelsescentret de foretagne beregninger af klagerens indkomst i henhold til inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1. SKAT oplyste endvidere om reglerne for fradrag for udgifter til transport og afdrag på privat gæld ved beregning af klagerens betalingsevne.

Af klagerens skattemappe fremgår følgende oplysninger om hendes indkomst for september, oktober og november 2009:

	september	oktober	november
Bruttoindkomst	15.626,89	29.837,01	29.999,56
A-skat	3.066,00	8.136,00	8.194,00
AM-bidrag	1.250,00	2.380,00	2.393,00
ATP-bidrag (lønmodtager- andel)	90,00	90,00	90,00

Af de registrerede oplysninger om klagerens indkomst- og formueforhold for indkomståret 2009 (R 75) fremgår bl.a., at den konterede A-indkomst for 2009 udgjorde 324.888 kr. Klagerens samlede gæld pr. 31. december 2009 er opgjort til 277.804 kr., hvoraf gæld til banker og øvrige udgør i alt 205.640 kr.

Landsskatteretten har den 16. september 2010 anmodet klagerens repræsentant om at fremsende dokumentation for, at klagerens udgifter til brillelån er afholdt på grund af kronisk sygdom eller handicap.

Klageren har ikke indsendt sådan dokumentation.

SKAT Inddrivelsescentrets afgørelse

SKAT Inddrivelsescentret har givet afslag på anmodningen om henstand med betaling af studiegælden.

SKAT Inddrivelsescentret har endvidere fastholdt det fastsatte afdrag på 3.650 kr. pr. måned.

Ifølge § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen skal klageren afvikle sin gæld med en månedlig ydelse på 3.650 kr. Afviklingen er fastsat ud fra oplysninger fra indkomstregistret om klagerens indkomst for august måned 2009 på 18.303 kr., der er omregnet til en årsindkomst på 219.636 kr.

SKAT Inddrivelsescentret har opgjort klagerens betalingsevne til 6.725 kr. pr. måned således:

Husleje/boligudgifter	5.284
El/gas/vand/varme	1.348

A-kasse	750
Udgifter i alt	7.382
Oplyste indtægter: gennemsnit oktober og november 2009	19.277
Udgifter	7.382
Rådighedsbeløb	5.170
Betalingsevne	6.725

SKAT Inddrivelsescentret har ikke medtaget fradrag for ydelser på privat gæld, da det ikke er dokumenteret, at gælden er anvendt til anskaffelser omfattet af retsplejelovens § 509. Der er endvidere ikke godkendt fradrag for udgifter til transport.

SKAT Inddrivelsescentret har ved genvurdering af sagen i forbindelse med klagen til Landsskatteretten fastholdt afgørelsen. På baggrund af oplysningerne om klagerens transportbehov i forbindelse med arbejde, herunder særligt oplysningerne om længden af transporttiden, har SKAT Inddrivelsescentret foretaget en ny beregning af klagerens betalingsevne, hvor udgifter til transport på 3.000 kr. er medregnet.

Transport (- egenbetaling på 660 kr.)	2.340
Husleje/boligudgifter	5.284
El, gas, vand, varme	1.348
A-kasse	750
Udgifter i alt	9.722
Oplyste indtægter: gennemsnit oktober og november 2009	19.277
Udgifter	9.722
Rådighedsbeløb	5.170
Betalingsevne	4.385

Udgifterne til afdrag på brillelån er ikke medtaget, da SKAT Inddrivelsescentret ikke finder, at det er en ydelse på en erhvervelse omfattet af retsplejelovens § 509. Der er henvist til en Østre Landsrets dom (Ø1716/95), hvor det i en gældssaneringssag blev fastslået, at udgifter til brillelån skulle afholdes af rådighedsbeløbet.

Klagerens påstand og argumenter

Der er fremsat påstand om, at anmodningen om henstand imødekommes.

Der er alene anmodet om henstand med betaling i 2 år, hvorefter klageren vil overholde den angivne betalingsordning.

Der er endvidere fremsat påstand om, at det fastsatte afdrag skal nedsættes.

Der er vedrørende transportomkostningerne fremlagt en timeseddel, hvoraf fremgår, at klagerens arbejdstid som oftest starter kl. 7.00, hvor klageren skal være fremmødt på arbejde og omklædt. Der er en afstand til arbejdspladsen på 8,2 km. Hvis klageren skulle benytte offentlige transportmidler, skulle hun tage hjemmefra ca. kl. 5.45, hvilket under hensyn til distancen må anses for aldeles utilsigtet. Klagerens udgifter til sit køretøj på 36.000 kr. årligt må derfor anses for nødvendige og skal dermed fradrages ved opgørelsen af hendes indtægtsforhold.

Der skal endvidere ske fradrag for udgifter til brillelån, årligt 19.800 kr., ved beregningen af klagerens indtægtsforhold. Ifølge ordlyden af retsplejelovens § 309 omfatter bestemmelsen aktiver »der er nødvendige til opretholdelse af et beskedent hjem og en beskedent levelfod for skyldneren og hans husstand.« Det

omfatter således ikke kun hjemmet, men også almene aktiver, der indgår i en beskeden levestandard. Briller må utvivlsomt anses for en sædvanlig og nødvendig del af en sådan beskeden levestandard.

Klagerens månedlige rådighedsbeløb udgør aktuelt 1.000 – 3.000 kr., og rådighedsbeløbet vil derfor blive negativt, såfremt hun skal betale det fastsatte afdrag. Der er fremlagt et budget, hvori klagerens gennemsnitlige rådighedsbeløb er opgjort således:

	Årligt	Gennemsnit pr. måned
Løn	224.928,50	18.744,04
Bil	22.728,00	1.894,00
Budget	183.102,36	15.258,53
Kost/ gaver	<u>10.320,00</u>	<u>860,00</u>
	8.778,14	731,51

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Reglerne om henstand fremgår af bekendtgørelse nr. 1365 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige (inddrivelsesbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen kan findes på www.retsinformation.dk.

SKAT kan bevilge henstand, når skyldneren efter reglerne i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, eller kapitel 6 ikke aktuelt har betalingsevne. SKAT kan endvidere bevilge henstand, når særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor. Det fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 6.

Hvis skyldnerens årlige indkomst er mindre end 95.310 kr., anses skyldneren for ikke at have betalingsevne, jf. tabellen i § 5, stk. 1, som reguleres hvert år. Den tabel, der er gældende for 2009, er offentliggjort i SKM2009.5.SKAT (www.SKAT.dk).

Den årlige indkomst efter § 5, stk. 1, fastsættes som seneste måneds indkomst ifølge indkomstregistret omregnet til årsindkomst. Det fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 4. Hvis seneste måneds indkomst før skat afviger fra den forudgående måneds indkomst før skat, anvendes den måneds indkomst før skat, hvor indkomsten er lavest. Seneste måneds indkomst er udtrækningsmåneden minus to måneder, og forudgående måneds indkomst er udtrækningsmåneden minus tre måneder. Det fremgår af en meddelelse fra SKAT, der er offentliggjort i SKM2009.20.SKAT (www.SKAT.dk).

I dette tilfælde er seneste måned oktober måned 2009 og forudgående måned september måned 2009. Klagerens indkomst er lavest i september måned, hvorfor oplysningerne om indkomsten i september måned anvendes.

Klagerens årlige indkomst efter § 5, stk. 1, kan herefter opgøres således:

Bruttoindkomst	15.626,89
- Skat	3.066,00
- AM-bidrag	1.250,00
- ATP-bidrag (lønmodtagerandel)	90,00
Månedlig nettoindkomst	11.220,89
Årlig nettoindkomst	134.650,68

Klageren anses således for at have betalingsevne efter reglerne i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1.

Efter reglerne i inddrivelsesbekendtgørelsens kapitel 6 opgøres klagerens månedlige betalingsevne som differencen mellem klagerens indtægter og udgifter.

SKAT Inddrivelsescentret har ved opgørelsen af klagerens indtægter anvendt gennemsnittet af hendes indtægter for oktober og november 2009. Der ses ikke at være grundlag for at tilsidesætte denne beregning af klagerens indkomst.

Følgende udgifter kan medregnes ved opgørelsen af betalingsevnen:

- Rimelige udgifter til bolig.
- Nettoudgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn.
- Udgifter til samvær med mindreårige børn.
- Bidragsforpligtelser.
- Udgifter til særlige behov.
- Udgifter til ganske særlige behov.
- Et rådighedsbeløb.
- Ydelser på ægtefællens gæld.
- Ydelser på anden gæld, omfattet af inddrivelsesbekendtgørelsens § 23.

Dette fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 2.

Efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 2, pkt. 5, jf. § 19, kan nødvendige udgifter til medicin, behandlinger, transport mv., der afholdes på grund af kronisk sygdom eller handicap fradrages ved opgørelse af betalingsevnen.

Nedsat syn, der alene medfører behov for anvendelse af briller og/eller kontaktlinser, kan ikke anses som et handicap omfattet af inddrivelsesbekendtgørelsens § 19. Normale udgifter til briller og/eller kontaktlinser kan derfor ikke fradrages ved opgørelsen af betalingsevnen.

Afdrag på privat gæld kan efter § 23 i inddrivelsesbekendtgørelsen fradrages ved opgørelsen af betalingssevnen, hvis gælden vedrører erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509, dvs. erhvervelser der er nødvendige til opretholdelse af et beskedent hjem og en beskeden livsførelse for skyldneren og denne husstand.

Klageren har ikke indsendt dokumentation for det oplyste brillelån. Det kan derfor ikke anses for dokumenteret eller sandsynliggjort, at udgifterne til brillelån er afholdt på grund af kronisk sygdom eller handicap, eller at der er tale om privat gæld, der vedrører erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509. Der skal derfor ikke foretages fradrag for klagerens betaling af renter og afdrag på brillelånet ved opgørelsen af hendes betalingsevne.

Udgifterne til kost og gaver kan ikke fradrages ved opgørelsen af betalingsevnen, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 2. Udgifterne skal afholdes af det efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 21 fastsatte rådighedsbeløb. Rådighedsbeløbet reguleres årligt efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 42. Det således regulerede beløb for 2009 udgør 5.170 kr., jf. SKM2009.5.SKAT.

Klagerens betalingsevne efter reglerne i inddrivelsesbekendtgørelsens kapitel 6 kan herefter med en månedlig nettoindkomst på 19.277 kr., boligudgifter på 5.284 kr., el, gas, vand og varme på 1.348 kr., fagforening på 750 kr., transportudgifter på 2.340 kr. og et rådighedsbeløb på 5.170 kr. opgøres til 4.385 kr.

Der foreligger endvidere ikke særlige omstændigheder, der i øvrigt taler for at bevilge henstand.

Det er derfor med rette, at SKAT Inddrivelsescentret ikke har imødekommet klagerens anmodning om henstand med betalingen på den offentlige gæld.

SKAT kan efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, fastsætte en afdragsordning som en procentdel (afdragsprocent) af den årlige indkomst. Det beløb, der skal afdrages, fastsættes efter tabellen i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1.

Skyldneren anses normalt for at have overladt et rimeligt rådighedsbeløb til sig og sin familie, når afdragsordningen er fastsat efter tabellen i § 5, stk. 1. Det fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Da klageren ikke har forsørgerpligt, ville en afdragsordning efter § 5, stk. 1, jf. stk. 2, og SKM2009.5.SKAT medføre, at der skulle betales et afdrag på 8 % af den årlige indkomst eller 850 kr. pr. måned.

Det fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6, at afdragsordninger kan fastsættes efter en konkret betalingsevnevurdering, når særlige forhold taler derfor, eller hvis skyldneren anmoder derom. Fastsættelsen sker i så fald efter reglerne i inddrivelsesbekendtgørelsens kapitel 6 om fastsættelse af den maksimale indeholdelsesprocent ved brug af betalingsevne.

Det af SKAT Inddrivelsescentret fastsatte afdrag på 3.650 kr. er mindre end det afdrag, klageren eventuelt kunne være pålagt efter betalingsevnevurderingen. Afdraget er imidlertid højere end det afdrag, som SKAT Inddrivelsescentret kunne have pålagt klageren ifølge den opførte tabel i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, og SKAT Inddrivelsescentrets afgørelse ændres derfor, således at afdraget fastsættes til 850 kr. pr. måned.

Det bemærkes herved, at betingelserne for at fastsætte afdraget efter en konkret betalingsevnevurdering, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6, ikke kan anses for opfyldt, idet der ikke foreligger særlige forhold, der taler derfor, og da klageren ikke kan anses for at have anmodet herom i et tilfælde, hvor et afdrag fastsat efter en konkret betalingsevnevurdering er højere end et afdrag fastsat efter tabellen i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1.